

Dél-Korea tanulmányút

Sántha Lilla beszámolója

Avagy eddigi életünk legnagyobb és legszebb kalandja...

2024 elején egy kihagyhatatlan lehetőséget pályáztunk meg.

A Kyungdong Egyetem egy nyári, illetve egy fél éves programot hirdetett, amely keretein belül a felvételt nyert diákoknak lehetőségük nyílt jobban megismerni a koreai kultúrát és a nyelvet. Nemzetközi tanulmányok szakos hallgatóként nem sokat gondolkodtunk a jelentkezésen. A pályázat kiírásakor egymásra néztünk és azt kérdeztem Evelyntől, hogy ‘‘megyünk?’’ és az volt a válasz, hogy ‘‘megyünk’’. Hála Istennek, úgy alakult, hogy első körben felvettek minket és az egyetemünk jóvoltából június 13-án már úton is voltunk Dél-Koreába.

Mind a ketten most először repültünk 3 óránál többet és eddig egyikünk sem járt még ázsiai országban. Voltak előítéleteim, de pozitívan csalódtam. Minden félelmem elszállt, amikor megérkeztünk Sokcho-ba, az egyetemre. A campus-unk, olyan volt, mint a filmekben. Körülöttünk a Seoraksan hegyei magaslottak. A tengerpart pedig 10 perc sétára volt az egyetemtől.

Azt hittem, hogy a tájat nem tudja felülmúlni semmi, de a regisztráció után elkezdtünk megismerkedni a többiekkel. Több mint 40 országból érkeztek diákok, különböző szokásokkal és kultúrákkal a hátuk mögött. Eddigi életem során soha sehol nem találkoztam ilyen csodálatos emberekkel, mint ott. Már az első beszélgetések olyanok voltak, mintha ezer éve ismernénk egymást.

A szobatársam a világ legaranyosabb embere volt, egy fehérorosz lány, Marya. Mindenben passzoltunk és sokat nevettünk. A program végére hihetetlenül megszerettük egymást.

Július 14-én vasárnap érkeztünk meg. Hétfőn volt egy nyitó ceremónia és kedden már el is kezdődtek az óráink.

Lehetőségünk volt kipróbálni a taekwondo-t, a tea etiquette-t, a korean cuisine-t (bibimbap-ot készítettünk) macrameztunk, minhwa-t festettünk, íjászkodtunk és táncoltunk (k-pop zenére).

Ezen kívül volt még global networking és special lecture óránk is, amely keretein belül betekintést nyerhettünk egy luxus szállodalánc felépítésébe és Vezetésébe. Viszont a személyes kedvencem a KCC, a koreai nyelvóránk volt. Fantasztikus csapattal tanulhattam, mindezt pedig megkoronázta, hogy hihetetlenül jófej tanárt kaptunk. Neki köszönhetően minimális szinten, de valamennyire megtanultunk koreaiul. Minden óra jó hangulatban telt.

Szeretném megjegyezni, hogy a tanáraink nem igazán beszéltek velünk angolul. Így még izgalmasabb volt nap mint nap kitalálni, hogy ki mire gondol. Különösen érdekes eset volt a tea etiquette. Viszont, ezáltal a tanárnő jobban át tudta adni a koreai tea szeánsz rituáléját, amit mindenki különösképpen élvezett. Sokunknak ez a program tetszett a legjobban, hiszen amellet, hogy megkóstolhattunk egy hagyományos teát, fel is kellett vennünk a tradicionális viseletet.

(Efivel, a Károli jogász szakos hallgatójával, akivel Koreában ismerkedtünk meg)

(Najma-val, aki Szomáliából származik)

A kötelező tanuláson kívül, különböző programokat is szerveztek.

Első héten ellátogattunk a Hyundai Motor Studio-ba. Itt megnézhattük a Hyundai legújabb autóit, illetve ki is próbálhattuk azokat. Lehetőségünk volt egy szimulátor segítségével megismerni egy balesetet és az azzal járó következményeket.

Ezen kívül játszottunk egy robotkutyával és megnézhattük, hogy bizonyos gépek, hogyan állítanak össze egy autót.

A második héten Gangneung-ba utaztunk és megnéztük az Arte Museum-ot. Interaktív programok és különböző 3D-s termek vártak itt minket. Ez sokunknak különösen tetszett, mert az aktivitást egyszerre kombinálták a művészettel.

A harmadik héten megrendezésre került a sportnap. A szervezett programok közül ez volt a kedvencem. Négy csapatra osztottak minket és egymás ellen kellett versenyeztünk. (Evelyn sajnos nem vett részt ezen.) Én a piros csapatba kerültem egyetlen magyarként. Tipikus koreai feladatok voltak, vagyis a szervezők elmondásai alapján a koreaiak is ilyen vagy hasonló játékokat szoktak szabadidejükben véghezvinni.

Mindenki nagyon jól érezte magát. A piros csapat minősült a legkiválóbbnak, ugyanis megnyertük a sportnapot. Ezt annak köszönhetjük, hogy mindenben támogattuk egymást és tényleg mint egy csapat dolgoztunk együtt. Hála Istennek mindenki a maximumot hozta ki magából és emiatt állhatunk fel a dobogó élére.

Soha nem gondoltam, hogy valaha egy ázsiai ország ennyire meg tud fogni. A világ összes nyelvén sem tudnám elmondani, hogy mennyire jól éreztem magam. Jövőre tervezek visszamenni, de mint segítő a programon. Nagyon sok új barátom lett, akik meghívtak magukhoz a hazájukba.

Koreában, a KDU Global Immersion Program keretein belül megkaptam az első diplomámat International Business Administration részlegen.

Felejthetetlen élményekkel gazdagodtam, és a mai napig könnyes szemmel gondolok vissza az ott töltött idő minden pillanatára.

Hálás vagyok az egyetemnek, hogy lehetőséget adtak az utazásra!

